

[Stats- og udenrigsministeren.]

et forslag, hvorefter sygehushægen i Klaksvig skulle fritages for sygekassepraksis, således at han ikke behøver at være medlem af lægeforeningen. Det var dog en forudsætning, at Halvorsen midlertidigt trådte tilbage og erstattedes af den ene af de to danske læger. Trods tilslutning fra landsstyret, partiformændene i lagtinget og repræsentanter for befolkningen på Norderøerne strandede imidlertid også dette forsøg på at tilvejebringe en løsning, fordi Halvorsentilhængerne ikke ville gå med til, at Halvorsen midlertidigt trådte tilbage fra stillingen.

Det har været overvejet at gennemføre økonomiske sanktioner overfor Klaksvig sygehus, og indenrigsministeriet oplyste i denne forbindelse, at statstilskuddet til sygehuset ville bortfalde, hvis de færøske myndigheder besluttede at indstille driften af sygehuset. De færøske myndigheder fandt det imidlertid ikke forsvarligt at foretage et sådant skridt. Senere har folketingets finansudvalg standset den årlige bevilling af et særligt tilskud på 7 kr. pr. sygedag til sygehuse på Færøerne, indtil forholdene i Klaksvig var ordnet.

Den 12. marts 1954 rettede lagmand Djurhuus en opfordring til statsminister Hans Hedtoft om at søge lægesagen bragt ud af verden. Statsministeren svarede herpå, at regeringen på samme måde som den tidligere regering ville være villig til indenfor rimelige grænser at yde landsstyret den fornødne hjælp til at opnå en løsning på et lovligt grundlag, og statsministeren lovede at tage op til overvejelse, hvorledes man kunne bidrage til at søge konflikten løst.

Statsminister Hans Hedtoft indbød til et møde i statsministeriet den 26. maj 1954. I mødet deltog bl. a. lagmand Djurhuus, de færøske folketingsmænd, repræsentanter for lægeforeningen og Den færøske Lægekredsforening og landslægen på Færøerne.

Da det af forhandlingerne syntes at fremgå, at enhver mulighed for en færøsk løsning af sagen ikke var udtømt, opfordrede statsministeren landsstyret, de færøske folketingsmænd og lægeforeningen til at tage sagen op til fornyet overvejelse og at søge at finde frem til en løsning. Det blev endvidere under forhandlingerne anført, at

såfremt der fra landsstyrets side fremkom en anmodning om at sende en politiforstærkning til Færøerne, ville regeringen imødekomme en sådan anmodning. Jeg kan iøvrigt om denne forhandling henvise til statsminister Hans Hedtofts redegørelse i folketingets forhandlinger 1953—54, spalte 6165—6168.

Lagmand Djurhuus forsøgte kort efter sin tilbagekomst til Færøerne at få et møde i stand med Halvorsen, men Halvorsen afviste at tale med lagmanden.

I efteråret 1954 afholdtes ordinært lagtingsvalg på Færøerne og i begyndelsen af 1955 kommunalrådsvalg. Kort efter fremsatte den nye formand for kommunalrådet i Klaksvig, Richard Jacobsen, der tillige var blevet medlem af lagtinget, et forslag i lagtinget til løsning af lægestriden. Forslaget var i det væsentlige overensstemmende med det kompromisforslag, som var blevet fremsat i 1953. Forslaget blev forkastet af lagtinget den 2. april, men samtidig vedtog lagtinget et mindretalsforslag om at opfordre landsstyret og rigsmyndighederne til at søge lovlige lægeforhold på Norderøerne gennemført hurtigst muligt. For dette forslag stemte ialt 15 af lagtingets 27 medlemmer.

Lagtingsvedtagelsen drøftedes i et møde i landsstyret. Der var her enighed om, at denne vedtagelse efter forkastelsen af Richard Jacobsens forslag kun kunne imødekommes ved, at Halvorsen ved en fogedforretning blev fjernet fra sygehus og lægebolig. Efter landsstyrets opfattelse måtte det anses for overvejende sandsynligt, at fogedforretningen kunne gennemføres uden uro i Klaksvig.

Efter drøftelserne underrettede landsstyret samme dag sygehusbestyrelsen om sit syn på sagen; rigsombudsmanden meddelte umiddelbart derefter regeringen, at man nu ville søge fogedforretningen gennemført, og forespurgte samtidig, om det tidligere givne tilsagn fra regeringen om at ville efterkomme en anmodning fra landsstyret om politiforstærkning stod ved magt, såfremt fogedforretningen mod forventning mislykkedes.

Efter at jeg havde drøftet sagen med lagmand Djurhuus, der i anden anledning var kommet til København, meddelte re-